

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Anim

Pagbubunyag sa Paghuhukom: Mula sa 9/11 hanggang sa Batas ng Linggo - Isang Pagsusuring Propetiko

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang Paghuhukom na Pagsisiyasat sa mga buhay ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at ang Paghuhukom na Nagpapatupad ay magsisimula sa pagdating ng nalalapit na batas-Domingo. Ang dalawang panahong iyon ng paghuhukom ay kumakatawan sa gawain ng sugo na naghahanda ng daan para sa ikatlong Sugo ng Tipan at sa ikatlong Elias, na siyang katapusan ng sugong Elias na nagsimula sa kasaysayang Millerita.

Sa katuparan ni Cristo bilang ang Sugo ng Tipan, makalawa Niyang nilinis ang literal na makalupang templo, na sumasagisag sa Kaniyang katawan at sa Kaniyang espirituwal na templo. Ang Kaniyang literal na makalupang templo ay nagpasimula bilang ang Tabernakulo sa ilang, pagkatapos, ang templo ni Solomon, pagkatapos, ang templong muling itinayo matapos ang pitumpung taon ng pagkabihag sa Babilonia, at ang gayunding templo matapos ang apatnapu't anim na taong proyektong pagsasaayos na isinagawa ni Herodes.

Pinagpala ng pisikal na presensiya ng Diyos ang Tabernakulo at ang Templo ni Solomon, ngunit hindi ang templong muling itinayo pagkaraan ng pagkabihag; gayunman, ang templong iyon na muling inayos ay pinagpala ng pisikal na presensiya ni Cristo. Sa kasaysayan ng templong ipinasaayos ni Herodes, dalawang ulit nilinis ni Cristo ang templo, bilang katuparan ng Ikatlong Kabanata ng Malakias. Sa unang paglilinis, itinukoy ni Cristo ang templo bilang bahay ng Kanyang Ama, ngunit sa huling paglilinis ng templo, itinukoy Niya ito bilang bahay ng mga Judio.

Sa kasaysayan ng mga Millerita, itinayo ni Cristo ang isang espirituwal na templo sa loob ng apatnapu't anim na taon, mula 1798 hanggang 1844. Noong ika-22 ng Oktubre, 1844, sa katuparan ng Malakias kabanata tatlo, siya'y biglang pumaroon sa Kaniyang templo, kaya't naibukod ang mga mangmang na dalaga. Pagkatapos ay dumating Siya bilang ikatlong anghel upang ganapin ang ikalawa at pangwakas na paglilinis, ngunit gaya ng sa pasimula ng sinaunang Israel, ang makabagong Israel ay kinulang sa pananampalatayang kailangan upang tapusin ang gawain.

Noong Setyembre 11, 2001, nagbalik si Cristo upang ganapin ang ikalawang paglilinis ng templo, na natutupad kapag ang mga mangmang na dalaga ay pinadalisay sa pagpapatupad ng nalalapit na batas ng Linggo, kapag sila'y nagigising sa katotohanang hindi nila nauunawaan ang pagdaragdag ng kaalaman na inalisan ng tatak noong 1989. Ang pagdaragdag ng kaalamang iyon ay kumakatawan sa mensahe ng huling ulan, na siyang mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi kapag inilagay sa konteksto ng talinghaga ng sampung dalaga. Ang mensahe ng huling anim na talata ng Daniel labing-isa, na inalisan ng tatak sa panahon ng wakas noong 1989, ay inilalarawan sa talata apatnapu't apat ng mga talatang iyon bilang "mga balita mula sa silangan at mula sa hilaga."

Ang mensahe ng huling ulan ay ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, at ito ang mensahe ng silangan at ng hilaga. Ang silangan at ang hilaga ay sumasagisag, ayon sa pagkakasunod, sa Islam at sa kapapahan; at bilang mensahe ay kinakatawan nila ang mensaheng hinahuwad ng Laodiseyang Adventismo sa pagitan ng Setyembre 11, 2001 at ng nalalapit na batas ng Linggo. Ang Setyembre 11, 2001 ay kumakatawan sa Islam (ang silangan), at ang batas ng Linggo ay kumakatawan sa tanda ng hayop (ang hilaga).

Ang higaan ng kamatayan para sa Laodiceang Adventismo ay ikinakatawan sa pagitan ng dalawang panandang-daan na iyon, gaya ng inilalarawan ng pagkamatay ng suwail na propeta sa pagitan ng asno at ng leon. Ang higaan ng kamatayan para sa mga tumatanggap ng tatak ng hayop ay kinakatawan ng “mga balita mula sa silangan at sa hilaga” na nagpapagalit sa kapangyarihan ng papado at nagpapasimula ng pangwakas na pag-uusig sa bayan ng Diyos. Ang mensaheng iyon ay nagsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, na siyang dako, at gayundin ang panahon, kung kailan biglang sasalakay ang Islam ng ikatlong “Sa Aba.” Ang di-inaasahang pagsalakay na iyon ay nagbubunga ng pagkasira ng bansa, at nagpapaalab ng galit ng mga bansa, kaya nagbibigay ng pang-ekonomiya at pampulitikang udyok upang tipunin ang lahat ng mga bansa laban sa Islam, sa ilalim ng pamamatnubay ng tatluhang unyon ng dragon, ng hayop, at ng huwad na propeta.

Sa kasaysayang kinakatawan ng ikatlong Elias, ang mensaheng nagtutukoy sa ikatlong Sa Aba ay ipinabatid sa dragon, sa hayop, at sa bulaang propeta na ang Islam ang kasangkapan ng paghatol na ginagamit ng Diyos upang parusahan ang mga tao dahil sa pagsamba sa tatak ng awtoridad ng Papa. Gaya ng sa tatlong Roma, sa tatlong Babilonia, sa tatlong Elias, at sa tatlong mensaherong naghahanda ng daan, ang ikatlong Sa Aba ay itinatatag sa pamamagitan ng tatluhang paglalapat ng tatlong Sa Aba.

At namasdan ko, at narinig ko ang isang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na nagsasabi sa malakas na tinig: Sa aba, sa aba, sa aba, sa mga nananahan sa lupa, dahil sa iba pang mga tinig ng pakakak na hihipan pa ng tatlong anghel! Apocalipsis 8:13.

Si Sister White ay mariing inendorso ang aklat ni Smith na Daniel and Revelation, na kinikilala na nararapat magkaroon nito ang bawat Adventistang Ikapitong Araw, bagaman hindi niya ito ipinahayag nang kasing tuwiran ng pagkakasulat ko rito; gayunman, naroroon ang katotohanang iyon sa kanyang pag-endorso.

Nanawagan ang Panginoon ng mga manggagawa na pumasok sa larangan ng canvassing, upang maipalaganap ang mga aklat na naglalaman ng liwanag ng kasalukuyang katotohanan. Kinakailangang malaman ng mga tao sa sanlibutan na natutupad ang mga tanda ng panahon. Dalhin sa kanila ang mga aklat na magbibigay-liwanag sa kanila. Ang Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, at The Desire of Ages ay dapat nang dalhin sa sanlibutan. Ang mga dakilang aral na nakapaloob sa Daniel and Revelation ay masigasig na pinag-aralan ng marami sa Australia. Ang aklat na ito ay naging kasangkapan sa pagdadala ng maraming mahalagang kaluluwa sa pagkakilala sa katotohanan. Lahat ng maaaring gawin ay dapat gawin upang maipalaganap ang Thoughts on Daniel and the Revelation. Wala akong nalalamang iba pang aklat na makakahalili sa aklat na ito. Ito ang kamay ng Diyos na

tumutulong.

Ang mga matagal nang nasa katotohanan ay natutulog. Kinakailangang mapabanal sila sa pamamagitan ng Espiritu Santo. Ang mensahe ng ikatlong anghel ay dapat ipahayag na may malakas na tinig. Napakatitinding usapin ang nasa ating harapan. Wala tayong panahong dapat sayangin. Huwag nawang itulot ng Diyos na pahintulutan nating matakpan ng maliliit na bagay ang liwanag na nararapat ibigay sa sanlibutan. Manuscript Releases, tomo 21, 444.

Ang aklat, na itinakwil din ng mga tumanggi sa pananaw ng mga Millerite hinggil sa "araw-araw" sa aklat ni Daniel, ay tinukoy bilang "ang tumutulong na kamay ng Diyos." Kung ipinagkaloob sa bayan ng Diyos ang pananagutang ipalaganap ang mga aklat na binanggit sa naunang sipi, nangangahulugan ito na kailangan ding ariin ng bayan ng Diyos ang mismong aklat. Ang aklat ang naging sentro ng pag-atake ng mga nagtaguyod ng "bagong" pananaw hinggil sa "araw-araw" sa aklat ni Daniel, sapagkat iyon ang aklat na ibig nilang muling sulatin at alisin mula roon ang wastong pananaw hinggil sa "araw-araw."

Tuwing tinutukoy ni Sister White ang dalawang pangunahing pinuno sa paghihimagsik tungkol sa "the daily" sa aklat ni Daniel, madalas niyang ipinunto na wala sa kanila (sina Prescott at Daniells) ang kakayahang "mangatuwiran mula sa sanhi patungo sa bunga." Ang mga Laodiceang Adventista na mga rebisyunista sa kasaysayan ay tila nagtataglay ng gayunding suliranin.

Ang mga pangunahing pinuno, na sa kabuuan ng kasaysayan ng paghihimagsik mula 1888 at pasulong ay, sa isang yugto ng kanilang pansariling karanasan, tinanggap ang maling aral tungkol sa "the daily". Ang kanilang paghihimagsik ang "bunga," at ang maling pag-unawa sa "the daily" ang "sanhi". Ang mga Laodiceang Adventistang rebisyunista ay inaakay ang mga hindi nakaaalam na maniwala na yaong mismong mga makasaysayang rebelde sa kasaysayang Adventista ay sa katunayan ay hindi naghihimagsik, bagaman ang kanilang binagong patotoo ay kailanma'y hindi pinagtitibay ng patotoo ng Bibliya at ng Espiritu ng Propesiya. Sapagkat hindi nila itinuturing ang "bunga" bilang isang paghihimagsik, isinasara nila ang posibilidad ng pagsasaliksik sa "sanhi".

Gaya ng ibon sa paglalagalag, gaya ng langay-langayan sa paglipad, gayon din ang sumpang walang kadahilanan ay hindi darating. Kawikaan 22:6.

Ang bayan ng Diyos ay dapat kilalanin ang paghihimagsik, at kung magkagayon ay kanila namang hahanapin ang sanhi nito. Pagkatapos, dapat nilang lunasan ang sanhi. Sa sumusunod na sipi, si Sister White ay nagbibigay ng komentaryo hinggil sa kasaysayan ni Achan.

Ipinakita sa akin na dito inilalarawan ng Diyos kung paano Niya tinitingnan ang kasalanan sa mga nagpapahayag na sila'y Kanyang bayang nag-iingat ng Kanyang mga utos. Yaong Kanyang natatanging pinarangalan sa pagbibigay sa kanila na masaksihan ang mga kahanga-hangang pagpapahayag ng Kanyang kapangyarihan, gaya ng sinaunang Israel, at na sa kabila nito'y maglalakas-loob pang balewalain ang Kanyang tahas na mga tagubilin, ay sasapitin ang Kanyang poot. Ibig Niyang ituro sa Kanyang bayan na ang pagsuway at kasalanan ay lubhang kasuklam-suklam sa Kanya at hindi dapat ituring na magaan na bagay. Ipinakikita Niya sa atin na kapag ang Kanyang bayan ay nasumpungang nasa kasalanan, marapat na kaagad silang gumawa ng tiyak at matitibay na hakbang upang alisin ang

kasalanang iyon sa kanilang kalagitnaan, upang ang Kanyang pagkagalit ay huwag manahan sa kanilang lahat. Ngunit kung ang mga kasalanan ng bayan ay palampasin ng mga nasa tungkuling may pananagutan, ang Kanyang pagkagalit ay sasa kanila, at ang bayan ng Diyos, bilang isang katawan, ay pananagutin sa mga kasalanang iyon. Sa Kanyang pakikitungo sa Kanyang bayan noong una, ipinakikita ng Panginoon ang pangangailangang dalisayin ang iglesya mula sa mga kamalian. Ang isang makasalanan ay maaaring maghasik ng kadilimang mag-aalis sa liwanag ng Diyos mula sa buong kapulungan. Kapag nabatid ng bayan na ang kadiliman ay bumabalot sa kanila, at hindi nila nalalaman ang sanhi, marapat nilang hanapin ang Diyos nang buong kasigasigan, sa dakilang pagpapakumbaba at pagpapakababa sa sarili, hanggang sa ang mga kamaliang nagpapalumbay sa Kanyang Espiritu ay masaliksik at maalis.

Ang pagkiling na umusbong laban sa amin dahil sinaway namin ang mga kamaliang ipinakita sa akin ng Diyos na umiiral, at ang sigaw na kami'y malupit at mahigpit, ay hindi makatarungan. Iniuutos sa amin ng Diyos na magsalita, at hindi kami mananahimik. Kung lantad ang mga kamalian sa gitna ng Kaniyang bayan, at kung ang mga lingkod ng Diyos ay manatiling walang pakialam sa mga iyon, sa katunayan ay sinusuportahan at pinawawalang-sala nila ang makasalanan, at kapuwa may sala at tiyak ding tatanggap ng pagkagalit ng Diyos; sapagkat pananagutin sila sa mga kasalanan ng mga may sala. Sa pangitain ay itinuro sa akin ang maraming pagkakataon kung kailan, dahil sa pagpapabaya ng Kaniyang mga lingkod na harapin ang mga kamalian at mga kasalanang umiiral sa gitna nila, ay kanilang inani ang pagkagalit ng Diyos. Yaong mga nagpalusot sa mga kamaliang ito ay inakala ng mga tao na lubhang kaibig-ibig at kaaya-aya ang disposisyon, sapagkat umilag lamang sila sa pagtupad ng isang maliwanag na tungkuling ayon sa Kasulatan. Hindi kaayon ng kanilang damdamin ang gawaing iyon; kaya't iniwasan nila ito. Testimonies, tomo 3, 265.

Ang mga kasaysayan ng mga pinunong naghimagsik sa loob ng Adventismo ay nagpapatotoo sa katotohanang isa sa mga hakbang na halos laging nasasaksihan sa kanilang paghihimagsik ay ang pagtanggap, sa isang yugto ng kanilang pansariling karanasan, sa maling pananaw hinggil sa 'the daily'. Gayunman, ang aklat ni Smith, bagaman hindi inspiradong akda at naglalaman ng ilang suliraning doktrinal, ay nagbibigay pa rin ng mahusay na pangkalahatang paglalarawan ng pagkaunawa ng mga tagapagpasimuno sa Apocalipsis mga kabanata walo at siyam, kung saan nakikita natin na inilalahad ang kasaysayang propetiko ng unang anim na trumpeta. Sasangguniin natin ang komentaryo ni Smith sa kaniyang aklat na Daniel and Revelation, habang sinisimulan nating isaalang-alang ang tatluhang paglalapat ng tatlong 'Sa Aba'.

Ipinabatid sa atin ni Kapatid na White na si William Miller ay pinagkalooban ng dakilang liwanag hinggil sa aklat ng Pahayag, ngunit hindi wasto ang kaniyang pagkaunawa sa mga kabanata labintatlo, at labing-anim hanggang labing-walo, sapagkat siya ay nasa maling pananaw-historikal upang makita na may tatlo, at hindi dalawa, na mga kapangyarihang naninira. Ang kaniyang dakilang liwanag ay nasa mga kabanata dalawa hanggang siyam ng Pahayag.

Ang Aklat ng Apocalipsis ay itinuring ng mga mangangaral at ng mga tao na mahiwaga at hindi kasinghalaga ng ibang bahagi ng Banal na Kasulatan. Ngunit nakita ko na ang aklat na ito ay tunay na isang pahayag na ibinigay para sa natatanging kapakinabangan ng mga mabubuhay sa mga huling araw, upang gabayan sila sa pagtitiyak ng kanilang tunay na

katayuan at ng kanilang tungkulin. Iginabay ng Diyos ang isip ni William Miller sa mga propesiya at pinagkalooban siya ng dakilang liwanag hinggil sa Aklat ng Apocalipsis. *Early Writings*, 231.

Inilahad ni Miller ang kaniyang pagkaunawa hinggil sa mga iglesia, mga tatak, mga trompeta, at mga mangkok, gaya ng sumusunod.

Ang pitong iglesia sa Asya ay isang kasaysayan ng iglesia ni Cristo sa kaniyang pitong anyo, sa lahat ng kaniyang pagliko't liku-likong landas, sa lahat ng kaniyang kasaganaan at kapighatian, mula sa mga araw ng mga apostol hanggang sa katapusan ng sanlibutan. Ang pitong tatak ay isang kasaysayan ng mga pakikitungo at mga kilos ng mga kapangyarihan at mga hari sa lupa hinggil sa iglesia, at ng pangangalaga ng Diyos sa kaniyang bayan sa gayunding kapanahunan. Ang pitong pakakak ay isang kasaysayan ng pitong natatangi at mabibigat na mga hatol na ipinataw sa lupa, o sa kahariang Romano. At ang pitong mangkok ay ang pitong huling salot na ipinataw sa Papal na Roma. Kasama ng mga ito ang marami pang ibang pangyayari, na hinabing parang mga sangang-ilog, at pumupuno sa dakilang ilog ng propesiya, hanggang sa ang kabuuan ay magwakas sa karagatan ng kawalang-hanggan.

Ito, para sa akin, ang balangkas ng propesiya ni Juan sa Aklat ng Pahayag. At ang sinumang nagnanais umunawa sa aklat na ito ay nararapat magkaroon ng lubos na kaalaman sa ibang mga bahagi ng Salita ng Diyos. Ang mga sagisag at talinghaga na ginamit sa propesiyang ito ay hindi lahat ipinaliliwanag dito rin, kundi kailangang hanapin sa ibang mga propeta, at ang paliwanag ay matatagpuan sa iba pang mga talata ng Kasulatan. Kaya malinaw na nilayon ng Diyos ang pag-aaral ng kabuuan, upang makamit ang malinaw na kaalaman tungkol sa alinmang bahagi. William Miller, *Mga Lektura ni Miller*, tomo 2, leksiyon 12, 178.

Kung paanong ang ikatlong sugo, na naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan, ay kumakatawan sa panloob na kasaysayan ng paghatol sa iglesya, sa kaibahan naman sa ikatlong Elias, na kumakatawan sa panlabas na kasaysayan sa paghatol sa makabagong Babilonya, tinukoy ng pagkaunawa ng mga pasimuno hinggil sa mga iglesia at mga selyo ang gayunding panloob at panlabas na patotoo.

Ang mga tatak ay inilalahad sa atin sa ika-4, ika-5, at ika-6 na kabanata ng Pahayag. Ang mga tagpong ipinakita sa ilalim ng mga tatak na ito ay ibinubunyag sa Pahayag 6, at sa unang talata ng Pahayag 8. Maliwanag na sinasaklaw nila ang mga pangyayaring may kaugnayan sa iglesia mula sa pasimula ng kapanahunang ito hanggang sa pagparito ni Cristo.

“Habang inilalahad ng pitong iglesia ang panloob na kasaysayan ng iglesia, inilalantad naman ng pitong tatak ang mga dakilang pangyayari ng panlabas na kasaysayan ng iglesia.” Uriah Smith, *The Biblical Institute*, 253.

Tinukoy ni Uriah Smith ang pag-unawa ng mga Millerita hinggil sa ugnayang panloob at panlabas ng mga iglesia, at naglalahad si James White ng kahalintulad na pangkalahatang pagtanaw sa balangkas ng magkakahambing na mga kasaysayan.

"Nasubaybayan na natin ngayon ang mga iglesia, ang mga tatak, at ang mga hayop, o mga buhay na nilalang, hanggang sa lawak na maihahambing sila bilang sumasaklaw sa

magkakaparehong mga kapanahunan. Ang mga tatak ay pito ang bilang, at ang mga hayop ay apat lamang. At narapat ding pansinin dito na, sa pagbubukas ng una, ikalawa, ikatlo at ikaapat na tatak, ang una, ikalawa, ikatlo at ikaapat na hayop ay naririnig na nagsasabing 'Halika at tingnan;' ngunit kapag nabuksan ang ikalima, ikaanim at ikapitong tatak, walang gayong tinig na naririnig. Hindi rin nagkakatugma, bilang sumasaklaw sa magkakaparehong mga kapanahunan, ang huling tatlong iglesia at ang huling tatlong tatak, tulad ng pagkakatugma ng unang apat na iglesia at ng unang apat na tatak. Ngunit, gaya ng aming naipakita, ang mga iglesia, mga tatak at mga hayop ay nagkakatugma, bilang sumasaklaw sa magkakaparehong mga kapanahunan, sa loob ng halos 1800 taon, hanggang sa humantong tayo sa mahigit kalahating siglo ng kasalukuyang panahon." James White, Review and Herald, Pebrero 12, 1857.

Katatapos lamang nating sumipi ng tatlo sa mga pangunahing tagapanguna ng kasaysayang Milerita. Lahat sila ay pinanghawakan ang wastong pananaw hinggil sa "the daily," at pinanghawakan din nila ang pangkalahatang-ideya hinggil sa mga iglesia, mga tatak, at mga trompeta sa loob ng balangkas ng katotohanang pinatnubayan si Miller na maunawaan at iharap.

Kapag may pumapasok na mga taong magtatangkang ilipat kahit isang tulos o haligi mula sa saligang itinatang ng Diyos sa pamamagitan ng Kaniyang Banal na Espiritu, hayaang ang matatandang lalaking naging mga tagapagpasimuno sa ating gawain ay magsalita nang tuwiran, at hayaang ang mga yumao ay magsalita rin sa pamamagitan ng muling paglilimbag ng kanilang mga artikulo sa ating mga peryodiko. Tipunin ang mga sinag ng banal na liwanag na ibinigay ng Diyos habang Kaniyang inakay ang Kaniyang bayan, paisa-isang hakbang, sa landas ng katotohanan. Ang katotohanang ito ay mananatiling matatag sa pagsubok ng panahon at ng mga pagsubok. Manuscript Release, 760, 10.

Noong Setyembre 11, 2001, bumaba ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis kabanata labing-walo at sinimulan ang gawaing akayin yaong mga tatanggap at kakain ng Tinapay na kabababa pa lamang mula sa langit pabalik sa "mga dating landas" sa Jeremias kabanata anim. Kinakailangan ng Alfa at Omega ang mga handang magsikap na mapasama sa bilang ng isang daan at apatnapu't apat na libo upang makita nila na ang nagbaba sa Kanya mula sa langit noong Agosto 11, 1840, ay hindi lamang isang katuparan ng isang propesiya ukol sa panahon, kundi isang katuparan ng propesiya ukol sa panahon ng ikalawang "Sa aba." Kinailangan Niyang muling matuklasan ng Kanyang bayan ang mga dating landas ng kasaysayan, kung saan itinindig Niya ang templo ng mga Millerita sa loob ng apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844.

Ang kasaysayang iyon ay natabunan ng basura at ng mga palsipikadong barya at hiyas. Ang kasaysayang iyon ay natakpan ng isang huwad na saligang mensahe na itinayo sa buhangin, at hindi sa Bato ng Panahon. Ito ay sa kasaysayan ng mga Millerite, yaong kasaysayan kung saan, gaya ng inilalarawan ni Pedro, ang mga Millerite, "na noong una ay hindi bayan, ngunit" pagkatapos ay naging "ang bayan ng Diyos," ay "itinindig at itinayo bilang isang espirituwal na bahay, isang banal na pagkasaserdote." Ang Leon ng lipi ni Juda ay bumaba noong Setyembre 11, 2001, at pinangunahan ang Kaniyang bayan sa mga huling araw sa gawaing paglilinis sa "templo," yaong kasaysayan ng pagkakatindig ng templong Millerite. Ang gawaing iyon ay naitipo na sa pamamagitan ng isang hula, na naghayag na ang Panginoon ay magbabangon ng isang lalaking

nagngangalang Josiah (na ang ibig sabihin ay saligan ng Diyos).

Nang maitindig si Josias bilang katuparan ng propesiya ng suwail na propeta, sinimulan niya ang gawaing pagsasaayos ng templong napabayaang. Sa gawaing pagkukumpuni at paglilinis ay natuklasan ang "sumpa ni Moises," at nang ito'y basahin sa harap ni Josias, nagbunga iyon ng reporma ni Josias. Tatalakayin natin ang propesiyang iyon, kaugnay ng muling pagkakatuklas sa "pitong panahon," pagkaraan ng Setyembre 11, 2001.

Sisimulan natin ang pag-aaral na iyon sa susunod na artikulo.

Hangga't ang mga umaangkin ng katotohanan ay naglilingkod kay Satanas, ang kanyang impiyernong anino ay magtatakip sa kanilang paningin sa Diyos at sa langit. Sila'y magiging gaya ng mga nawalan ng kanilang unang pag-ibig. Hindi nila makikita ang mga katotohanang walang hanggan. Ang inihanda ng Diyos para sa atin ay inilarawan sa Zacarias, mga kabanata 3 at 4, at 4:12-14: "At sumagot muli ako at sinabi sa kaniya, Ano itong dalawang sanga ng olibo na sa pamamagitan ng dalawang gintong tubo ay ibinubuhos ang gintong langis mula sa kanilang sarili? At sumagot siya sa akin at nagsabi, Hindi mo ba nalalaman kung ano ang mga ito? At sinabi ko, Hindi, panginoon ko. Nang magkagayo'y sinabi niya, Ito ang dalawang pinahiran, na nakatayo sa Panginoon ng buong lupa."

Ang Panginoon ay sagana sa mga panustos. Wala Siyang kakulangan ng mga kaparaanan. Dahil sa kakulangan natin sa pananampalataya, sa ating pagiging makamundo, sa ating mababaw na pananalita, sa ating di-paniniwala, na nahahayag sa ating pakikipag-usap, nagtitipon sa palibot natin ang madidilim na anino. Hindi nahahayag si Cristo sa salita o sa pagkatao bilang Siya na lubos na kaibig-ibig, at ang pinakapili sa sampung libo. Kapag ang kaluluwa ay nasisiyahan na itaas ang sarili sa kawalang-kabuluhan, kakaunti lamang ang magagawa ng Espiritu ng Panginoon para rito. Ang ating maikling pananaw ay nakakikita ng anino, ngunit hindi natatanaw ang kaluwalhatian sa kabila. Ang mga anghel ay humahawak sa apat na hangin, na kinakatawan bilang isang nagngangalit na kabayo na naghahangad kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, na nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa daraanan nito.

Matutulog ba tayo sa mismong hangganan ng walang hanggang sanlibutan? Magiging manhid, malamig, at patay ba tayo? O, nawa'y magkaroon sa ating mga iglesia ng Espiritu at hininga ng Diyos na ihihinga Niya sa Kaniyang bayan, upang sila'y tumindig sa kanilang mga paa at mabuhay. Kailangan nating makita na makitid ang daan, at makipot ang pintuan. Ngunit pagdaraan tayo sa makipot na pintuan, ang lawak nito'y walang hangganan. Manuscript Releases, tomo 20, 216, 217.